

„KODEKS RODZICA – DZIACKA TRENUJĄCEGO W UCZNIOWSKIM KLUBIE SPORTOWYM SOKÓŁ WRĘCZYCA”

1. Wynik nie jest najważniejszy. Nie pytaj, które miejsce zajęł, ale jakie ma samopoczucie i jak ocenia swoje występy. Daj dziecku odczuć, że zależy Ci na nim a nie na osiągniętym wyniku. To że dziecko garnie się do sportu i chętnie przychodzi na zajęcia treningowe już powinno być największym sukcesem.
2. Wspieraj dziecko, kiedy nie ma sukcesów. Kiedy są zwycięstwa samo sobie poradzi. Czy wygrywa i przegrywa kochaj swoje dziecko niezależnie zawsze tak samo. Przypominaj dziecku, że jutro też jest dzień i niezależnie od jego porażek i sukcesów świat się nie zawali.
3. Nie wyolbrzymiaj zbytnio sukcesów swojego dziecka. Trzeba się z nich cieszyć, ale nie podkreślaj, że są najważniejsze.
4. Nie uzależniaj dziecka od siebie, pozostaw mu miejsce na samodzielność. Dotyczy to zarówno podejmowania decyzji, jak i np. pakowania plecaka na trening, czy noszenia torby, a nawet wiązania butów.
5. Nie stresuj dziecka dodatkowo swoją nieustanną obecnością na obiektach sportowych. Ciągłe kontrolowanie swojej pociechy, a w szczególności na zajęciach, które mają na celu zapomnienie przez 2h o codzienności – nie jest wskazane.
6. Twoje dziecko ma prawo trenować, ale zawsze ma prawo zrezygnować ze sportu wyczynowego. To ma być jego suwerenna decyzja. Zawsze możesz doradzić, ale nigdy nie naciskaj. Powtarzaj mu zasadę „2xM” – **Możesz** wygrać, ale nie **Musisz**.
7. **Nie krytykuj, przynajmniej przy dziecku, decyzji trenera**, nie podważaj jego autorytetu, nie ingeruj w plany i strategię trenerską. Każdy trener wie, co dla Twojego dziecka jest najlepsze i właściwe. Pamiętaj, że dziecko w domu a w grupie, to dwie inne osoby. Ty patrzysz przez pryzmat dziecka w domu, a trener dziecka w grupie – istotna różnica.
8. **Porażki są bardzo ważnym elementem procesu szkolenia, uczą szacunku do innych, pokory i skromności. Traktuj je jako element nieodzowny w kształtowaniu mistrza.**
9. Jeżeli jesteś na zawodach lub zajęciach treningowych pokazuj dziecku pogodną twarz. Nie daj po sobie poznać, że się denerwujesz i nie pokazuj negatywnych emocji. Nie wchodź w skórę trenera, nie podpowiadaj i nie sędziuj i nie osądzaj, nie wtrącaj się w strategię planowaną przez trenera. Bądź rodzicem, a nie trenerem.
10. Jeśli rozmawiasz z dzieckiem o sporcie i analizujesz jego ewentualne postępy, nigdy nie porównuj jego osiągnięć do innych kolegów. **Nie wzbudź w dziecku poczucia zazdrości i zawiści w stosunku do rywali.** Stosuj – FAIR PLAY.
11. **Nie realizuj własnych, niespełnionych ambicji kosztem swojego dziecka. Pozwól, aby sport należał tylko do niego, aby nie był czymś, czego chcą rodzice. Daj możliwość dziecku zrozumieć wartość systematycznej pracy nad samodoskonaleniem i daj szansę realizowania się poprzez sport.**
12. Zawsze możesz poprosić trenera o rozmowę 15 min. przed lub po zajęciach w celu wyjaśnienia jakich wątpliwości dotyczących sfery wychowawczej czy osobowej dziecka. Trener nie będzie rozmawiał na tematy czysto sportowe (np. dlaczego to dziecko a nie inne gra, a dlaczego na obronie a nie w ataku itp.). Trener wie co robi i to jest jego zakres działania.

Zapoznałam/em się z wyżej wymienioną treścią i deklaruję się do jej przestrzegania

.....
Czytelny podpis prawnego opiekuna dziecka